

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

D E C I Z I E

cu privire la respingerea recursului

în cauza civilă

Vasile Pșederschi împotriva lui Nicolae Pădure

(încasarea datoriei)

împotriva încheierii din 24 martie 2026 a Curții de Apel Centru

Dosarul nr. 2r-126/26

PIGD Nr. 2-22138593-01-2r-09042026

Cererea de apel restituită în conformitate cu art. 369 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, din motiv că nu a îndeplinit în termen indicațiile instanței de apel.

Judecătoria Strășeni, sediul Călărași – jud. V. Arhip
Curtea de Apel Centru - jud. S. Dimitriu, V. Gîrleanu, C. Roșca

29 aprilie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților recursul declarat de Vasile Pșederschi, reprezentat de avocatul Ion Cernolev,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte,*

Ion Munteanu,

Gheorghe Stratulat, *judecători,*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 21 septembrie 2022, Vasile Pșederschi a depus o cerere de chemare în judecată împotriva lui Nicolae Pădure privind încasarea datoriei.

2. Prin hotărârea Judecătoriei Strășeni, sediul Călărași din 11 iulie 2025, a fost respinsă cererea de chemare în judecată înaintată de Vasile Pșederschi.

3. La 07 august 2025, Vasile Pșederschi a depus o cerere de apel împotriva hotărârii din 11 iulie 2025, solicitând scutirea de la plata taxei de stat, admiterea apelului, casarea integrală a hotărârii, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

4. În motivarea solicitării de scutire de la plata taxei de stat a invocat prevederile art. 85 alin. (4) din Codul de procedură civilă și faptul lipsei surselor financiare din motiv că nu este încadrat în câmpul muncii și nu dispune de careva venituri (f.d. 167).

5. Prin încheierea Curții de Apel Centru din 25 noiembrie 2025, a fost respinsă scutirea de la plata taxei de stat la depunerea cererii de apel și nu s-a dat curs cererii de apel, comunicând despre necesitatea achitării taxei de stat în mărime de 83 189,48 lei și prezentarea unei cereri de apel suplimentară ce conține esența și temeiurile apelului, motivele de drept pe care se întemeiază apelul și probele invocate în susținerea apelului, acordând un termen de 10 zile de la data recepționării încheierii.

6. În partea respingerii cererii de scutire de la plata taxei de stat, instanța de apel a reținut că simpla invocare de către apelant a faptului că nu este încadrat în câmpul muncii și nu realizează venituri nu este de natură să demonstreze incapacitatea de plată a taxei de stat. În lipsa anexării unor înscrisuri justificative care să reflecte situația materială și să confirme imposibilitatea achitării taxei de stat, nu poate fi reținută existența unei stări financiare precare. Prin urmare, apelantul nu a prezentat probe necesare, pertinente și concludente care să confirme imposibilitatea achitării taxei de stat la momentul depunerii cererii de apel, or, adoptarea soluției privind scutirea de la plata taxei de stat nu este posibilă, numai pe baza unei solicitări privind scutirea de la plata taxei de stat.

7. Prin încheierea din 24 martie 2026 Curtea de Apel Centru a restituit apelul declarat de Vasile Pșederschi împotriva hotărârii Judecătoria Strășeni, sediul Călărași din 11 iulie 2025.

8. La 02 aprilie 2026, Vasile Pșederschi, reprezentat de avocatul Ion Cernolev, a declarat recurs împotriva încheierii Curții de Apel Centru din 24 martie 2026, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii contestate și remiterea cauzei spre reexaminare instanței de apel, invocând că instanța de apel a restituit cererea de apel pentru neprezentarea dovezii de achitare a taxei de stat în sumă de 83 189,48 lei, deși, odată cu depunerea apelului, a fost formulată cerere de scutire de la plata taxei de stat, întemeiată pe situația materială precară a apelantului, asupra căreia instanța de apel nu s-a pronunțat, contrar prevederilor art. 85 alin. (4) CPC și Legii taxei de stat nr. 213/2023, aplicând formal normele procedurale. Or, o asemenea abordare constituie o restrângere disproporționată a dreptului de acces la justiție, garantat de art. 5 CPC și art. 6 §1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, în lumina jurisprudenței CtEDO (Kreuz c. Poloniei, Weissman și alții c. României, Apostol c. Georgiei). Totodată, încheierea contestată nu conține o motivare corespunzătoare sub aspectul soluționării cererii de scutire, ceea ce contravine exigențelor art. 239 CPC și principiului procesului echitabil.

LEGISLAȚIA RELEVATĂ

9. Art. 424 alin. (2) din Codul de procedură civilă:

„Curtea Supremă de Justiție examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de către curțile de apel.”

10. Art. 425 din Codul de procedură civilă:

„Termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.”

11. Art. 426 alin. (3) din Codul de procedură civilă:

„Recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului și a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.”

12. Art. 427 lit. a) din Codul de procedură civilă:

„Instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept: a) să respingă recursul și să mențină încheierea.”

13. Art. 83 alin. (2) - (3) din Codul de procedură civilă:

„(2) În acțiunile patrimoniale, taxa de stat se determină în funcție de caracterul și valoarea acțiunii, iar în acțiunile nepatrimoniale și în alte cazuri prevăzute de lege, în proporții fixe, conform Legii taxei de stat nr.213/2023.

(3) Se impune cu taxă de stat fiecare cerere de chemare în judecată, cererea reconvențională, cererea de intervenție principală, cererea vizând cauzele cu procedură specială, cererea de eliberare a ordonanței judecătorești, cererea de declarare a insolvenței, cererea de eliberare a titlului executoriu privind executarea hotărârilor arbitrale, cererea de apel, cererea de recurs, cererea de eliberare a copiilor (duplicatelor) de pe actele judecătorești, precum și alte cereri prevăzute la pct. 1 din anexa nr. 1 la Legea taxei de stat nr. 213/2023”.

14. Art. 85 alin. (4) din Codul de procedură civilă:

„În funcție de situația materială și de probele prezentate în acest sens, persoana fizică sau juridică este scutită de către judecător (de către instanța judecătorească) de plata taxei de stat sau de plata unei părți a ei.”

15. Art. 99 din Codul de procedură civilă:

„Încheierea judecătorească asupra cheltuielilor de judecată poate fi atacată odată cu atacarea fondului cauzei.”

16. Art. 364 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de apel se depune în scris la instanța judecătorească a cărei hotărîre se atacă, cu plata taxei de stat și/sau a taxei de timbru în cazul în care apelul se impune cu taxă, în condițiile legii”.

17. Art. 368 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„(1) Dacă cererea de apel nu întrunește condițiile prevăzute la art.364 și 365 și dacă cererea este depusă fără plata taxei de stat și/sau a taxei de timbru, instanța de apel, în termen de 10 zile de la repartizarea dosarului, dispune printr-o încheiere, fără înștiințarea participanților la proces, să nu se dea curs cererii, acordînd apelantului un termen pentru lichidarea neajunsurilor.”

18. Art. 369 alin. (1) lit. a) și alin. (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Instanța de apel restituie, printr-o încheiere, cererea dacă: a) apelantul nu a îndeplinit în termen indicațiile instanței de apel din încheierea emisă în conformitate cu art. 368 alin. (1).”

(2) Încheierea judecătorească de restituire a cererii de apel poate fi atacată cu recurs”.

19. Art. 100 alin. (1), (1¹) din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de chemare în judecată și actele de procedură se comunică participanților la proces și persoanelor interesate, contra semnătură, prin intermediul persoanei împuternicite, prin poștă, cu scrisoare recomandată și cu aviz de primire, prin intermediul biroului executorului judecătoresc, la adresa electronică indicată în cererea de chemare în judecată sau înregistrată prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor, sau prin alte mijloace care să asigure transmiterea textului cuprins în act și confirmarea primirii lui, precum și prin delegație judiciară.

(1¹) Cererea de chemare în judecată și actele de procedură ale instanței de judecată se comunică autorităților publice, persoanelor juridice de drept privat și avocaților prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor, la care aceștia sunt conectați prin adresa electronică indicată în cererea de chemare în judecată, în mandatul de avocat, în alte acte ce atestă utilizarea poștei electronice. Actele de procedură expediate prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor se consideră comunicate”.

20. Art. 110 din Codul de procedură civilă:

„Termen de procedură este intervalul, stabilit de lege sau de judecată (judecător), în interiorul căruia instanța (judecătorul), participanții la proces și alte persoane legate de activitatea instanței trebuie să îndeplinească anumite acte de procedură ori să încheie un ansamblu de acte”.

21. Art. 113 din Codul de procedură civilă:

Dreptul de a efectua actul de procedură încetează odată cu expirarea termenului prevăzut de lege ori stabilit de instanța de judecată. Nerespectarea termenului atrage după sine decăderea din dreptul de a efectua actul de procedură, dacă legea nu prevede altfel.

22. Art. 56 alin. (3) din Codul de procedură civilă:

„Participanții la proces sînt obligați să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. În cazul abuzului de aceste drepturi sau al nerespectării obligațiilor procedurale, se aplică sancțiunile prevăzute de legislația procedurală civilă.”

23. Art. 61 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„Participanții la proces sunt obligați să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. Instanța judecătorească pune capăt oricărui abuz de aceste drepturi dacă prin abuz se urmărește tergiversarea procesului sau inducerea sa în eroare”.

MOTIVAREA INSTANȚEI

24. Completul de judecată constată că încheierea contestată a fost pronunțată la 24 martie 2026, iar recursul depus la 02 aprilie 2026 se încadrează în termenul legal.

25. Studiind materialele dosarului, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este neîntemeiat și urmează a fi respins din următoarele considerente.

26. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră că instanța de apel întemeiat a ajuns la concluzia de a respinge cererea cu privire la scutirea de la plata taxei de stat, întrucât apelantul s-a limitat la simpla formulare a cererii, fără a depune probe care să susțină afirmațiile sale referitoare la dificultatea financiară de a achita taxa de stat.

27. În jurisprudența sa (*cauza Weissman și alții împotriva României, nr. 63945/00, §33-37, 24 mai 2006*) Curtea Europeană pentru Drepturile Omului a amintit că „dreptul la un tribunal” nu este unul absolut și poate face obiectul unor limitări. În această privință, Curtea Europeană pentru Drepturile Omului nu a negat niciodată că interesul unei bune administrări a justiției poate justifica impunerea unei restricționări financiare a accesului unei persoane la un tribunal. În particular, ținând cont de principiul conform căruia Convenția urmărește protejarea unor drepturi care nu sunt teoretice sau iluzorii, ci concrete și efective, Curtea reiterează că cuantumul cheltuielilor de judecată, apreciat în contextul circumstanțelor unei spețe date, inclusiv capacitatea reclamantului de a le achita, precum și faza procedurală în care aceasta restricție este impusă sunt factori care trebuie luați în considerare atunci când se determina dacă o persoană a beneficiat de dreptul de acces la un tribunal sau dacă, datorită cuantumului cheltuielilor de judecată, dreptul de acces la un tribunal a fost restrâns în așa măsură încât este afectat în însăși substanța sa.

28. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție evidențiază că, art. 85 alin. (4) din Codul de procedură civilă, care reglementează instituția scutirii de la plata taxei de stat și/sau a taxei de timbru, are un caracter dispozitiv.

29. Astfel, cererea de scutire este supusă unei condiționări duble: condiție factuală, care impune existența unei stări materiale ce justifică imposibilitatea sau

dificultatea plății; și condiție procedurală ce necesită prezentarea de probe relevante și suficiente, iar scutirea de la plata taxei este lăsată la aprecierea instanței, care o va acorda în funcție de situația materială și de probele prezentate (*decizia nr. 2r-379/25, §32*).

30. Cererea de scutire trebuie să fie însoțită în mod obligatoriu de probe actuale și pertinente privind situația materială (venituri, cheltuieli, bunuri, obligații financiare), care să permită o evaluare obiectivă a acesteia (*decizia nr. 2r-296/25, §38-39*).

31. În jurisprudența sa, Curtea Supremă de Justiție a subliniat deja că nici faptul că recurentul la moment nu este angajat în câmpul muncii și este întreținut (*decizia nr. 2r-379/25*), nici faptul că persoana are dizabilități (*decizia nr. 2r-358/25*), nici faptul că persoana are o vârstă înaintată și probleme de sănătate (*decizia nr. 2r-217/25*), nici faptul că asupra contului solicitantului sunt aplicate sechestre (*decizia nr. 2r-296/25*), în lipsa unor probe referitoare la imposibilitatea de a achita taxele, nu constituie circumstanțe care determină admiterea cererii de scutire în mod automat.

32. În speță, invocarea de către recurent a lipsei unui loc de muncă și a veniturilor, nesușinută prin probe, nu poate determina aplicarea art. 85 alin. (4) din Codul de procedură civilă, întrucât ar însemna pronunțarea unei soluții în temeiul unor presupuneri și nu al unor fapte dovedite.

33. Cu atât mai mult, nici la momentul declarării recursului, recurentul nu a anexat înscrisuri din care să rezulte situația sa materială precară și imposibilitatea achitării taxei de stat.

34. Raportând aceste considerente la prezenta cauză, completul constată că apelantul nu a prezentat probe privind imposibilitatea achitării taxei de stat și nici nu a executat indicațiile instanței de apel privind înlăturarea neajunsurilor cererii de apel, inclusiv prezentarea dovezii de achitare a taxei. Or, neexecutarea în termen a indicațiilor instanței atrage incidența art. 369 alin. (1) lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de apel dispunând în mod întemeiat restituirea cererii de apel.

35. În concluzie, în condițiile în care taxa de stat era previzibilă, rezonabilă ca valoare, impusă în cadrul accesului la o cale de atac împotriva unei hotărâri judecătorești și în lipsa unor probe convingătoare privind imposibilitatea achitării ei, nu se poate reține că refuzul acordării scutirii ar fi afectat esența dreptului recurentului de acces la justiție.

36. Prin urmare, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră cererea de recurs depusă de Vasile Pșederschi, reprezentat de avocatul Ion Cernolev, ca fiind neîntemeiată, iar încheierea Curții de Apel Centru din 24 martie 2026 emisă cu respectarea prevederilor legale.

37. În conformitate cu art. 427 lit. a), art. 428 din Codul de procedură civilă

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Respinge recursul declarat de Vasile Pșederschi, reprezentat de avocatul Ion Cernolev.

Menține încheierile din 24 martie 2026 a Curții de Apel Centru, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Vasile Pșederschi împotriva lui Nicolae Pădure privind încasarea datoriei.

Decizia este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Ion Munteanu

Gheorghe Stratulat